

Η αμερικανική επανάσταση

1. Οι 13 αγγλικές αποικίες στην Αμερική και η αμερικανική επανάσταση.

δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στη συνέλευση αυτή είχαν μόνο ορισμένοι από τους πλούσιους αποίκους. Οι άποικοι δεν εκπροσωπούνταν στο αγγλικό κοινοβούλιο. Επίσης, το εξωτερικό εμπόριο των αποικιών ελεγχόταν πλήρως από την Αγγλία.

Η αποικιακή κρίση και η αμερικανική επανάσταση Η γρήγορη ανάπτυξη των αποικιών έκανε πολλούς αποίκους, ιδίως τους πλουσιότερους, να δυσφορούν για την οικονομική κηδεμονία της Αγγλίας.

Μετά τον Επταετή πόλεμο (βλέπε γλωσσάριο) των ετών 1756-1763, η Αγγλία όχι μόνο απαγόρευσε στους Αμερικανούς να εκμεταλλευτούν τον Καναδά και τη Φλόριντα, που μόλις είχε καταλάβει, αλλά και απαίτησε από αυτούς νέους φόρους για να καλύψει ένα μέρος των πολεμικών δαπανών.

2. Η «γιιορτή του τσαγιού»: Αμερικανοί πετούν στη θάλασσα αγγλικό τσάι στο λιμάνι της Βοστώνης, αντιδρώντας στην επιμονή της Αγγλίας να συνεχίσουν να πληρώνουν φόρους γι' αυτό το προϊόν.

Οι αγγλικές αποικίες στην Αμερική Κατά την περίοδο 1607-1732 δημιουργήθηκαν στα ανατολικά παράλια της Βόρειας Αμερικής 13 αποικίες υπό αγγλικό έλεγχο. Οι άποικοι ήταν κυρίως Άγγλοι, αλλά και Γάλλοι, Γερμανοί και Σουηδοί. Τεχνίτες και κατεστραμμένοι μικροεπιχειρηματίες, θύματα θρησκευτικών διώξεων αλλά και κατάδικοι, όλοι αναζητούσαν μια καλύτερη τύχη.

Οι αποικίες του βορρά είχαν, το 1763, 1.000.000 περίπου κατοίκους, από τους οποίους 40.000 περίπου ήταν μαύροι σκλάβοι. Σε οικονομικές συνθήκες παρόμοιες με εκείνες της δυτικής Ευρώπης είχε αναπτυχθεί μια δυναμική αγροτική οικονομία, ενώ άκμαζε το εμπόριο με κέντρα τις μεγάλες πόλεις Βοστώνη, Νέα Υόρκη και Φιλαδέλφεια. Τα πρώτα πανεπιστήμια (Χάρβαρντ, Γέιλ, Πρίνστον) ήταν χώροι διάδοσης των ιδεών του Διαφωτισμού.

Οι αποικίες του νότου είχαν, το 1763, 750.000 περίπου κατοίκους· 300.000 περίπου από αυτούς ήταν μαύροι σκλάβοι. Η οικονομία βασιζόταν στις μεγάλες φυτείες καπνού, ρυζιού και βαμβακιού. Ιδιοκτήτες των φυτειών ήταν αποκλειστικά Ευρωπαίοι άποικοι, οι οποίοι και δέσποζαν στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η γη καλλιεργούνταν από μαύρους σκλάβους που ζούσαν σε άθλιες συνθήκες. Οι μεγάλες πόλεις ήταν λίγες.

Κάθε πολιτεία διοικούνταν από έναν κυβερνήτη, που διοριζόταν από την Αγγλία. Παράλληλα, υπήρχε μια συνέλευση αποίκων που είχε λόγο στην ψήφιση νόμων και στην έγκριση φόρων. Το

Οι άποικοι αντέδρασαν σταματώντας να αγοράζουν αγγλικά προϊόντα. Η Αγγλία κατάργησε τους περισσότερους νέους φόρους, αλλά διατήρησε, ίσως για λόγους γρήτρου, τον φόρο στο τσάι. Οι άποικοι, ωστόσο, ήταν ανένδοτοι: όχι μόνο σταμάτησαν να αγοράζουν τσάι από την Αγγλία αλλά και προχώρησαν στην καταστροφή αγγλικών φορτίων τσαγιού. Αντιδρώντας, η Αγγλία επέβαλε εμπορικούς περιορισμούς στο λιμάνι της Βοστώνης. Τότε, οι Αμερικανοί συγκάλεσαν το Κογκρέσο (συνέλευση) της Φιλαδέλφειας (Σεπτέμβριος 1774), στο οποίο συμμετείχαν αντιπρόσωποι όλων των αποικιών. Ενώ, όμως, η πλειοψηφία του Κογκρέσου έδειχνε διάθεση συμβιβασμού, ο Άγγλος βασιλιάς Γεώργιος Γ' διάλεξε την ένοπλη σύγκρουση. Η νίκη των αμερικανικών δυνά-

Βασική
Αίτια

Η αφορμή

μεων στη μάχη του Λέξινγκτον (Απρίλιος 1775) σήμανε την οριστική ρήξη.

Παράλληλα κυκλοφορούσαν μαχητικά φυλλάδια, γραμμένα από ριζοσπάστες διανοούμενους οπαδούς του Διαφωτισμού, όπως ο Τόμας Πέιν, που υποστήριζαν ότι η Αγγλία δεν δικαιούνταν να ασκεί εξουσία στις αποικίες. Την ίδια στιγμή, καθώς οι άποικοι συνειδητοποιούσαν τα κοινά τους στοιχεία, γεννιόταν η αμερικανική εθνική συνείδηση.

Στο πλαίσιο αυτό, το Κογκρέσο της Φιλαδέλφειας ψήφισε τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας (4 Ιουλίου 1776), ένα κείμενο που απηχούσε τις ιδέες του Διαφωτισμού και είχε συνταχθεί από τους Τόμας Τζέφερσον και Βενιαμίν Φραγκλίνιο.

Ο πόλεμος που ακολούθησε έμεινε γνωστός ως *αμερικανική επανάσταση* ή *πόλεμος της ανεξαρτησίας*. Αρχικά, οι Αμερικανοί, με αρχιστράτηγο τον Τζορτζ Ουάσινγκτον, αντιμετώπισαν προβλήματα. Μετά το 1778, όμως, εκμεταλλευόμενοι

3. Τζ. Τράμπουλ, Η υπογραφή της αμερικανικής Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας, 4 Ιουλίου 1776.
Η 4η Ιουλίου αποτελεί εθνική γιορτή των ΗΠΑ.

Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας

Θεωρούμε ως αλήθειες αυταπόδεικτες ότι *όλοι οι άνθρωποι πλάστηκαν ίσοι*, ότι προκίστηκαν από τον Δημιουργό τους με μερικά *απαράγραπτα δικαιώματα*, όπως αυτά της ζωής, της ελευθερίας και της αναζήτησης της ευτυχίας. Για να εξασφαλίστούν αυτά τα δικαιώματα, καθιερώθηκαν οι κυβερνήσεις των ανθρώπων, αντλώντας τη δίκαιη εξουσία τους από τη συγκατάθεση των κυβερνωμένων. Όποτε οποιαδήποτε μορφή διακυβέρνησης έρθει σε αντίθεση με αυτές τις αρχές, είναι δικαίωμα του λαού να την αλλάξει ή να την καταργήσει και να καθιερώσει νέα κυβέρνηση βασισμένη σε αυτές τις αρχές και οργανωμένη με τέτοιο τρόπο, ώστε να θεωρείται από τον λαό πιο αποτελεσματική για την εξασφάλιση της ευτυχίας των πολιτών.

Προοίμιο της Διακήρυξης, 4 Ιουλίου 1776.

Πηγή: <http://www.spartacus.schoolnet.co.uk/>

Να εντοπί-
σετε
κοινά
σημεία
με τις
πολιτικές
θέσεις
του
Διαφωτισ-
μού

τις αντιθέσεις μεταξύ των ευρωπαϊκών δυνάμεων, σύναψαν συμμαχίες με τη Γαλλία, την Ισπανία και την Ολλανδία, οι οποίες επιδίωκαν τον περιορισμό της Αγγλίας. Η άφιξη γαλλικών στρατευμάτων στην Αμερική επηρέασε την έκβαση της σύγκρουσης. Η ήττα των Άγγλων στη μάχη του Γιόρκταουν (Οκτώβριος 1781) σήμανε και το τέλος του πολέμου.

Ανεξαρτησία και νέο κράτος Η Αγγλία υποχρεώθηκε να αναγνωρίσει τις 13 αποικίες (συνθήκη των Βερσαλιών, 1783) ως ανεξάρτητο κράτος με το όνομα *Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (ΗΠΑ)*. Το σύνταγμα των ΗΠΑ (1787), που ισχύει κατά βάση μέχρι σήμερα, ανακήρυξε τη χώρα ένωση (ομοσπονδία) πολιτειών και βασίστηκε στην αρχή της διάκρισης των εξουσιών. Η *κεντρική κυβέρνηση* αποφασίζει για την οικονομία, την άμυνα και την εξωτερική πολιτική. Οι *πολιτείες* ρυθμίζουν μόνες τους ζητήματα τοπικής αυτοδιοίκησης, δικαιοσύνης, εκπαίδευσης και αστυνόμευσης. Η *νομοθετική εξουσία* ασκείται από το Κογκρέσο (Γερουσία, Βουλή των Αντιπροσώπων). Κάθε πολιτεία εκπροσωπείται στη Γερουσία από δύο γερουσιαστές, ανεξαρτήτως του πληθυσμού της. Στη Βουλή των Αντιπροσώπων, ωστόσο, οι πολιτείες εκπροσωπούνται από αριθμό βουλευτών ανάλογο προς τον πληθυσμό τους. Η *εκτελεστική εξουσία* ασκείται από τον Πρόεδρο, που εκλέγεται κάθε τέσσερα χρόνια από ένα σώμα εκλεκτόρων και μπορεί να επανεκλεγεί μόνο μία φορά. Πρώτος Πρόεδρος των ΗΠΑ εκλέχτηκε, το 1789, ο Τζορτζ Ουάσινγκτον (προς τιμήν του η πρωτεύουσα των ΗΠΑ πήρε αργότερα το όνομά του). Τέλος, η *δικαστική εξουσία* ορίστηκε να είναι ανεξάρτητη και αιρετή.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Να διαβάσετε την πηγή. Κατόπιν να τη μελετήσετε παράλληλα με την πηγή 3α της προηγούμενης ενότητας. Να καταγράψετε τα συμπεράσματά σας σε σύντομο κείμενο.
2. Να αναζητήσετε επιδράσεις των πολιτικών θέσεων του Μοντεσκιέ (βλέπε ενότητα 1) στον τρόπο πολιτειακής οργάνωσης των ΗΠΑ.